

dosarul nr.3ra-1545/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L. Holevițaia)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins recursul decursul Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea din 21 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 28 decembrie 2016, SRL „Iurs” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă Canal Chișinău” prin care a solicitat anularea facturii fiscale seria AAA 6679059 din 30 noiembrie 2016 și anularea procesului-verbal nr.3 din 11 noiembrie 2016, de prelevare al apelor uzate.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a notat că, în data de 09 decembrie 2016 în adresa SRL „Iurs” a parvenit factura fiscală seria AAA 6679059 în baza căreia urmează să achite pentru serviciile de preepurare a apelor uzate, suma de 7 017,28 de lei.

Prin cererea din data de 09 decembrie 2016, reclamanta a solicitat pârâtei anularea facturii menționate, însă prin răspunsul din data de 16 decembrie 2016, a fost informată că nu există vreun temei pentru anularea acesteia.

A menționat reclamanta că societatea pârâtă a prelevat probe din apele uzate din căminul de control al SRL „Iurs”, în vederea determinării indicilor fizico-chimici și corespunderii calității lor, normativelor concentrațiilor maxime admisibile, fapt confirmat în procesul – verbal din 11 noiembrie 2016.

În opinia sa, probele de apă prelevate, au fost falsificate deoarece nu au fost extrase din țeava care vine de la SRL „Iurs”, ci din apa care deja era scursă în fântâna de canalizare, unde se scurg apele reziduale și ale altor agenți economici.

Mai mult decât atât, reclamanta a menționat, că buteliile cu apă au fost prelevate și sigilate în lipsa ei, fiind astfel încălcate prevederile pct.69 alin.(2) din Regulamentul - cadru „privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deservire a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților”, care stabilește în mod expres că prelevarea probelor se efectuează în prezența personalului responsabil al agentului economic.

Reclamantul a opinat că, factura fiscală seria AAA 6679059 din 30 noiembrie 2016 și procesul-verbal nr.3 din 11 noiembrie 2016 de prelevare a apelor uzate le consideră ilegale și prin urmare urmează a fi anulate.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Iurs” împotriva SA „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea actului administrativ, a fost admisă integral.

S-a anulat factura fiscală seria AAA 6679059 din 30 noiembrie 2016 și procesul-verbal nr.3 din 11 noiembrie 2016, ca fiind emise cu încălcarea procedurii stabilite.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SA „Apă Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea din 21 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 07 septembrie 2018, SA „Apă Canal Chișinău” a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Iurs” să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului declarat, recurenta consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

A susținut SA „Apă Canal Chișinău” că, instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către apelantă și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Totodată, a reiterat afirmațiile expuse în susținerea cererii de apel.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces în data de 12 iulie 2018 (f.d. 133). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 07 septembrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis

„Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea actului administrativ, împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan